

(1668—1876), en hem niet alleen, klagen over de zonden van dronkenschap en buitenechtelijke samenleving, maar deze zelfde prediker wordt door den directeur aangeklaagd wegens het houden van een drankwinkel, „een slachtoffer van staatstrantie over de kerk“? oppert Prof. Knappert in het Gedenboek. Honderd jaren later beklagde zich de kerkeraad bij de bewindhebbers der Compagnie over het verval der zeden in de gemeente en het plegen van allerlei zonden en gruwelen, waarop de directeur aldus adviseerde: „Dat alle de zonden en gebreken door den Kerkeraad gemeld, min of meer, niet ter zijde de waarheid en zijn, en de vroomheid en godsvrucht niet gevonden werden onder de inwoners gelijk voorheen, avoueer ik met leetwezen, al sugtende, en dat de kerk seer spaarsaam door 't algemeen werd gefrequenten en principaal door de rijkste families is de reele waarheid“.

Het telkens weer ontbreken van predikanten bij de Gereformeerde Kerk doet eigenaardige toestanden ontstaan. In de doopboeken komen telkens weer inschrijvingen voor uit het Lutherse register; in 1800 vindt men zelfs een overschrijving uit het Roomsche doopregister van kinderen, „die, bij gebrek van Gereformeerde Predikanten in deze gemeente gedoopt zijn geworden door de Roomsche Priesters te Curaçao“.

In 1825 is op aandrang van Koning Willem I een vereniging tot stand gekomen tusschen de toen Hervormd genoemde oude Gereformeerde Gemeente en de in 1757 ingerichte Lutherse gemeente als Vereenigde Protestantse Gemeente. Een vijftig jaar lang heeft men het volgehouden erop te letten, dat zooveel mogelijk één der beide predikanten Lutherse was. Veelal waren de predikanten van de Groninger richting, later was als regel althans één modern. Van 1906—1915 stond er Ds M. H. J. Bosch (van Loenen), die in Kampen had gestudeerd en Gereformeerd predikant te Gronau was geweest. Thans staat er Ds C. Milet de St Aubin, die eenigen tijd de Gereformeerde Kerken in Hersteld Verband gediend heeft. De predikanten zijn ambtenaren van het Gouvernement.

Zoowel doop als „kerkelijke“ huwelijksbevestiging vindt bij Curaçaosche families gewoonlijk aan huis plaats.

Het kerkbezoek is niet groot. Een factor, die daarop wellicht invloed heeft is de taal. Papiamentsch is de gewone spreektaal ook der blanke Curaçaosche families. In 1917 bezorgde het Nederlandsch Bijbelgenootschap een Bijbelvertaling in de landstaal door den Curaçaoschen predikant Ds G. J. Eybers.

De sterke uitbreiding van het Nederlandsch element sinds de Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij haar werkzaamheden begonnen is en aan de Emmastad het aanzijn gaf, heeft geleid tot de vestiging van een derde predikantsplaats van gouvernementwege, los van de V. P. G.

Enige maanden geleden is, zooals bekend is, de Gereformeerde predikant Ds H. W. Kroeze naar Curaçao gegaan. Door groote inkrimping van het personeel der G. P. I. M. is het aantal Gereformeerden misschien iets kleiner dan eenige jaren geleden. Marine en militaire politie leveren hun aandeel.

Sedert 1927 werkt op Curaçao het Leger des Heils.

A'dam, 28 Juni 1934. Mr B. DE GAAY FORTMAN.

UIT DE BUITENLANDSCHE KERKEN

Amerikaansche Synodale Klekjes.

I.

Het zijn drukke dagen tegenwoordig in Grand Rapids, het „Jeruzalem“ der Christelijke Gereformeerde Kerk in Amerika en een der grootste centra der Gereformeerde Kerk — in de wandeling „Dutch Reformed“ genoemd. Vandaar dat ook dit jaar de Generale Synode der laatstgenoemde groep in Generale Synode samenkwam — gelijk wij vervolgens zullen mededeelen.

Wat de eerstgenoemde kerk betreft, dat we spraken van Grand Rapids als haar „Jeruzalem“ is, omdat er binnen en in de onmiddellijke omgeving der stad niet minder dan twintig Chr. Geref. Kerken zijn; maar vooral, omdat de school der kerken daar gevestigd is: Calvin College en Calvin Seminary.

Daar is ook het hoofdkwartier van de synodale deputaties die de belangen der zending behartigen. Calvin College en Calvin Seminary zijn toevertrouwd aan de verzorging van een Curatorium. Dit bestaat uit twee deputaten van elkeen der vijftien classes die de groep samenstellen. Zeker een groot getal — dertig mannen. Daarenboven is er eene financiële commissie, die ad interim allerlei zaken behandelt, de geldmiddelen betreffend; en eene uitvoerende commissie, uit vijf leden bestaande. De laatstgenoemde commissies bestaan uit mannenbroeders die in het centrum van het kerkelijk terrein wonen en gedurig samen komen.

Meer dan eens gingen er stemmen op dat het toch wel wat te veel was om telkenjare een dertigtal broeders te samen te doen komen als voltallig curatorium. Met name, omdat het veel tijd neemt — uit het verre Westen vooral, te Grand Rapids saam te komen.

De curatoren zijn allen predikanten. Het verblijf te Grand Rapids en het heen en weer trekken eischt inderdaad heel wat tijd en berooft de gemeenten van heel wat pastoralen arbeid. En daarenboven en vooral, met name in onze tegenwoordige crisis, rees het bezwaar der onkosten op.

Vandaar dat ook ditmaal de reductie van het ledental van 't curatorium weder ter sprake komt.

Ons dunkt het is genoeg dat een vijftiental broeders over de zaken van College en Seminarie gesteld staan. Een dertigtal is wel wat veel — vooral ook omdat de twee bovengenoemde commissies toch feitelijk leiding moeten geven zoowel als voorlichting aan de leden der classes die buiten het kerkelijk centrum woonachtig zijn.

Toch ligt er heel wat verantwoordelijkheid op de schouders der curatoren. College en Seminarie, geboren uit het theologische schoolje in 1876 geopend, zijn vooral in de laatste jaren geweldig gewassen. Calvin College heeft nu een faculteit van twintig professoren. Het „album studiorum“ of „Register“ van den jongsten catalogus geeft 350 namen van jongelingen en jongedochters die den vierjarigen cursus volgen. Dat register geeft van jaar tot jaar namen die geen Nederlandschen klank hebben. Dat is omdat er meer en meer jongelui komen uit kringen buiten de Chr. Geref. Kerk, die aan Calvin College wenschen te studeeren. De school heeft een goeden naam onder de vele dergelijke inrichtingen in ons land. De graden die zij verleent, of liever de diploma's die zij uitreikt, ontsluiten de deuren van alle universiteiten in de Vereenigde Staten. Vooral zij die in of dicht bij Grand Rapids wonen geven daarom de voorkeur, ook om financiële redenen, aan het volgen van den Calvin College cursus. Dat door dit gemengde van het studentencorps problemen worden geschapen, is licht te begrijpen. Doch evenzeer is het duidelijk dat het matriculeeren van een groeiend aantal „uitlanders“ gelegenheid geeft om Calvinistische beginselen in te prenten.

En dat is toch immers de levenstaak van ons calvinistisch volk in Amerika? Zijn hooge roeping. Dat is ook de groote behoefte onzer Amerikaanse natie. God geve wijsheid aan de faculteit om die beginselen op de rechte wijze voor te stellen en in te prenten. Ook om er boeken over uit te geven. In 't Engelsch. Dat laatste laat wel wat te wenschen over, wellicht uit te groote bescheidenheid. Toch maken wij gewag met dank aan Prof. Dr Meeter's werk over het Calvinisme. Ook de namen Van Andel en School-land dienen genoemd als auteurs van gewaardeerde persproducten.

Calvin Seminary, welker cursus van drie jaren volgt op den vierjarigen college leergang, heeft een faculteit van zes professoren, de hrs. Berkhof, Volbeda, Bouma, Wijngaarden, Schultze en Kromminga. Een 57-tal broeders worden in het Seminarie Register gevonden, waarvan een tiental echter „post-graduate“ studie volgen.

Prof. L. Berkhof, die onlangs nog een waardevol werk van dogmatischen aard publiceerde, is president van Calvin Seminary. Dit is iets meer permanent en gezaghebbend dan een roterend rectoraat. Calvin College heeft sedert September 1933 als haar president Dr R. Stob.

Op 5 Juni hadden in het Calvin College hoofdgebouw de zoogenaamde „commencement exercises“ plaats. De promotie plechtigheden van hen die den graad van A.B. behaalden, enz. In statigen optocht trokken de gegradueerden naar voren in de groote aula der college. Allen met baret en toga. Zooals men dat in Amerika noemt: „cap and gown“. Maar, op deze jongelui volgend — wel een scherp contrast — kwam de faculteit in gewoon burger costuum. En geen pedel die plechtiglijk vooraf ging, den staf van Minerva dragend, zooals dat in andere scholen van dezen aard gewoonte is. Wel wat sober dus. En een contrast dat niet verheffend is. We veronderstellen dat het niet lang zal duren dat deze tegenstelling den broeders meer en meer zal opvallen en zal leiden tot meer uniformiteit in dezen.

Behalve het bovengenoemd Curatorium vergaderde in Grand Rapids gedurende het begin van Juni, ook de Algemeene Inwendige Zendingscommissie der Chr. Geref. Kerk. Die bestaat uit een vijftiental deputaten — één uit elke classis, en de zendingsdirector. Aan die deputaten is toevertrouwd de regeling van het werk der zending onder eigen volk — (kerk-uitbreiding wordt dit wel genoemd), in de V.S. en Canada; in overleg met de Classical Commissies voor de Inwendige Zending. De president dezer verschillende classicale deputaatschappen is gewoonlijk aangewezen als lid der Algemeene Zendingscommissie. Er is dus wel verband en samenwerking.

De fondsen onder het beheer der verschillende commissies hier genoemd, hebben enorm geleden gedurende de laatste jaren. Er waren maanden dat de salarissen of subsidies niet konden worden uitbetaald.

In sommige pastoriën, met groote huisgezinnen, is er geleden, inderdaad geleden, in het voormalig Dollarland. Geen broodsgebrek natuurlijk. Daar zorgde ons volk wel voor. Maar er is meer noodig dan brood. De toekomst schijnt nog niet heel helder te zijn, economisch. Op kerkelijk terrein is die toekomst daarenboven nog donkerder geworden door groote droogte in het Middenwesten. Gelukkig zijn de laatste berichten uit de streken door ons volk bewoond in de staten Iowa, Minnesota en Zuid Dakota, wat meer bemoedigend wat den oogst betreft die

verwacht wordt van Hem die ook droogte beheerscht.

Inmiddels echter heeft de bovengenoemde Algemeene Commissie voor de Inwendige Zending aan de Synode voorgesteld om voor het volgende jaar \$1.25 per gezin, per jaar, te vragen van elk gezin in de Kerk, in de verwachting dat men daarenboven voor werk binnen eigen classis en voor subsidies voor zwakke kerken, \$2 per gezin zal bijdragen. Dus te samen, per jaar, per gezin, \$3.25 voor het planten van nieuwe kerken onder eigen volk, in Canada en de V.S., of het steunen van worstelende kerken van eigen volk. Of dit tot nadenken kan stemmen over de som die men te Middelburg terzijde zette voor den arbeid in Frankrijk?

Groote en waardevolle steun werd gedurende de laatste twee jaren aan dezen inwendigen zendingsarbeid in Amerika verleend door een speciaal comité — de z.g.n. „Emergency Committee“. Er was een overvloed van kandidaten voor den dienst des Woords. Er waren een aantal kerken te zwak om een eigen dienaar des Woords te onderhouden. In de algemeene kas der bovengenoemde commissie was een tekort. Wat nu te doen? De synode van 1932 benoemde een drietal broeders om raad te verschaffen en hulp te bieden in deze „emergency“ — of plotseling opkomende nood.

Het waren de hrs H. J. Kuiper, Dr Clarence Bouma en Ds W. Stuart. Zij kweten zich flink van hun taak.

In niet minder dan zestien plaatsen werden kandidaten geplaatst. Deze zestien broeders arbeiden in velden van verschillende grootte — niet alleen 350 onzer huisgezinnen geestelijk verzorgend — samen 1700 zielen — ons eigen stamvolk, maar hier en daar velden openend onder wat wij „Amerikaansche“ kringen noemen — veelal onkerkelijke kringen, of op kerkelijk gebied verwaarloosd. Voor deze „Emergency“ doeleinden werd tot op 7 Juni 1934 de som van \$3389.62 uitbetaald.

Nog zij gemeld dat tot steun van zwakke kerken, ze helpend om kerkelijke eigendommen te erlangen, een fonds bestaat, genoemd Kerkhulp. Dat besteedde gedurende de laatste twee jaren ongeveer \$10.000. Nog heel wat kerken staan in het krijt betreffende kerkhulp. Hoe de verleende hulp oploopt in den loop der jaren blijkt wel uit het feit, dat het totaal van het verschuldigde ruim \$100.000 bedraagt.

Ten slotte, want wij zullen het hier ditmaal bij laten, werd er in Grand Rapids de jaarvergadering gehouden van de deputaten der Heidenzending der Chr. Geref. Kerk.

De officieele titel is Christian Reformed Board of Missions. Elke classis is vertegenwoordigd door één lid. Behalve drie algemeene deputaten. En de zendingsdirector. Aan dit deputaatschap is toevertrouwd de leiding der zending onder de Indianen in het Zuidwesten onzer Unie, en in China. Ook deze „Board“ heeft geworsteld met tekorten. Heel wat kerken, de grootste meerderheid, hadden lang niet de verwachte quotas opgebracht.

Toch zitten de broeders niet moedeloos bij de pakken neer. Zelfs wordt aan de Synode voorgesteld om enkele zendingsposten onder de Naraho Indianen van de Noordelijke Presbyterische Kerk over te nemen. De zending in China leed een groot verlies in het feit dat een harer missionaire dienaren des Woords, Dr J. C. de Korne, van wege krankheid zijner gade, genoodzaakt werd zijn plan om naar China terug te keeren, te laten varen. Berichten over den arbeid in China zijn niet zonder lichtpunten, hoewel tot hertoe nog geen Chineesche kerk tot openbaring kwam.

De Indianen zending der Chr. Geref. Kerk echter, openbaart meer zichtbare resultaten. Er bestaan tot hertoe vier kerken op het Indianen zendingsveld in den staat New Mexico.

Zelfs komt het voorstel ter synodale tafel om deze vier kerken tot ééne classis te organiseren, wat zeker nog wel niet gebeuren zal.

Over wat er gedaan zal worden betreffende Zuid-Amerika, zullen we later het een en ander mededeelen, D.V. En dan de berichten over de Generale Synode der Geref. Kerk en over de Synode der Chr. Geref. Kerk.

HENRY BEETS.

II PERSCHOUWII

Overwinningslevenconferentie op Woudschoten. Een kliniek.

Tot nu toe ben ik nog niet op Woudschoten geweest. Dat zal wel even erg zijn, als dat ik den jongsten roman nog niet gelezen heb. Maar ik denk er nog al eens over, niet over dien roman, maar over Woudschoten. Dr Dijk doet desgelijks. Hij citeert in „Geref. Kb. Den Haag“ volgend bericht uit „de Russische Zendingsvriend“:

Velen verlangen naar een overwinningsleven. Om aan deze behoefte te voldoen zal de eerste Overwinningsleven-conferentie gehouden worden, zoo de Heer

wil, in de Christen-Stu. 30 Juni tot plaats om 11 natuur, weg-lijke proble-Meester zal weinig“ (M. Verscheid van God, d'kingswerk, te dienen. O wacht uit E zendingsvel Russisch Z Hebreuwsche heeren J. James K. H. Ziehr. Speciale voor bekeer en voor pe „kliniek“ z en verschil Aanvragen zullen over gebed voor speciale E voor het pu nissen van degenen, d

We krijgen. ben eerbied w dat we het n schijnselen, E dat niet zóó Dr Dijk mo

Deze cont lijke eigena De engel de groepsbe voort, en o bedoelingen overdrijving Ik zal m waarmede „haast“ ver conferentie over de spe en versc telosser houden za opwekkings allen nad zwaarte rentie tota al Dit blijkt Met deze en op die godsdienste

Terwijl c Gods verga ambtelijker achtervolge Maar dan Daarom ook een ge Hij moes Want inc den in de in die K matie. Dan moe gezocht. Dan moe worden gew De Coe reformatie VAN DE zij ons pa

Volmaakt We zouden taalre reker Voorlooppig ferentiegange de kerk.

In „Geref. C. A. Vreugde Dat de werktakin heel juist of ontzeg mogelijke Gereformee wordt ook tusschen publicist zulk een r scherper g nu toe gel

Practisch ning is, da gen voort Overigen Schilder z Alleen v constateer uitdrukkin (zie het n

Tot nu toe door mij geg op mijn ant